

Det fremhæves, at forslagsstillerne skarpt har protesteret imod, at lovteksten til deres forslag skal udformes som foran sket. Det er efter forslagsstillerne mening et overgreb på deres suveræne ret til i henhold til grundlovens § 41, stk. 1, til selv at udforme deres lovforslag, som det passer forslagsstillerne. Forslagsstillerne havde fundet det mere hensigtsmæssigt, at forslaget var fremkommet som en selvstændig lov. Der er jo i praksis alene tale om et forhold mellem Folkebevægelsen mod EF og indenrigsministeriet, og forslagsstillerne finder det særdeles uheldigt, at dette skal rodes ind i den almindelige valglov til EF-Parlamentet. Vi har i øjeblikket to sådanne almindelige valglove, og forslagsstillerne mener altså, at det var sagligt rigtigt at få tre fremfor at komplicere den ene af disse to love med en bestemmelse, der kun har interesse for en meget begrænset kreds. Forslagsstillerne har derfor gjort gældende, at lovforslaget skulle have været udformet, som de fandt rigtigt, men de øvrige partier har i folketingets udvalg for forretningsordenen – hvor dog VS ikke var repræsenteret – gennemtvinget, at lovforslaget skal bureaukratiseres, som det nu er sket, idet man har påberåbt sig den pr. 1. oktober 1981 indførte nye

bestemmelse i forretningsordenens § 10, stk. 1, 2. punktum, som hjemmel for, at de øvrige partier skulle være berettigede til at censurere, hvordan fremskridtsforslag skal udformes. Starter man først en sådan censurbølge, vil resultatet givetvis være, at man kommer ud på en ganske uoverskuelig glidebane, idet et hvilket som helst selvstændigt lovforslag vil kunne skrives om til et ændringsforslag til en eller flere af de umådeligt mange ukrudtsblomster, der findes i den danske lovjungle. Det bliver derfor vilkårligt – alt efter, hvem flertallet i folketingets udvalg for forretningsordenen kan lide eller ikke lide – hvornår forslagsstillerne får lov til at fremsætte mundrette lovforslag, som forslagsstillerne finder det bedst, og hvornår lovforslagene skal skrives om til kancellikaudervælsk. Hvis folketingsflertallet under lovforslagets behandling måtte finde, at det skal skrives om fra den ene udformning til en anden, kan folketingsflertallet selvsagt gøre det, men fremskridtspartiet tager skarp afstand fra, at man på dette tidspunkt, hvor lovforslaget præsenteres for folketinget, ikke kan få lov til at præsentere det i den form og med det indhold, som fremskridtspartiet som forslagsstiller finder korrekt.